

Regeringens proposition till Riksdagen med anledning av vissa beslut som fattades på den 80 Internationella arbetskonferensen 1993

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Den internationella arbetsorganisationens (ILOs) allmänna konferens, den Internationella arbetskonferensen, godkände 1993 konvention nr 174 om förebyggande av storolyckor inom industrin. Samtidigt godkände arbetskonferensen också den rekommendation nr 181 som kompletterar konventionen.

Konventionen har som mål att säkerställa vidtagandet av alla lämpliga åtgärder för att förebygga storolyckor inom industrin samt reducera risken för storolyckor och följderna av storolyckor till ett minimum.

I den rekommendation som kompletterar konventionen behandlas systemet för internationellt informationsutbyte, en nationell strategi på andra områden än vad konventionen kräver, ersättning av de skador som en storolycka åsamkar arbetstagarna samt multinationella företags skyldighet att i lika hög grad sörja för säkerheten på verksamhetsställena i de olika länderna.

Det föreslås att konventionen inte godkänns i detta skede, även om det inte finns några direkta hinder i lagstiftningen för dess ratificering. Orsaken härtill är att regeringen just nu också utreder förutsättningarna att ratificera

den inom ramen för Förenta Nationernas Ekonomiska Kommission för Europa (ECE) utarbetade konvention, som gäller sådana verkningar av industriolyckor som överskrider statsgränser. Eftersom konventionerna delvis överlappar varandra anser regeringen det vara ändamålsenligt att en eventuell ratificering av dem och eventuella författningsändringar eller andra verkställighetsåtgärder till följd därav genomförs samtidigt.

Europeiska gemenskapernas råd gav den 24 juni 1982 ett direktiv (82/501/EEG) om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter, vilket direktiv också omfattas av EES-avtalet (dvs. det s.k. Seveso-direktivet). Konvention nr 174 grundar sig i stor utsträckning på Seveso-direktivet och strider inte mot dess bestämmelser. I Europeiska gemenskapernas kommission bereds som bäst det s.k. Comah-direktivet som medför ändringar i Seveso-direktivet.

Den rekommendation som kompletterar konventionen bringas till riksdagens kännedom för att bli beaktad i det kommande lagstiftningsarbetet till de delar som det är ändamålsenligt och möjligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Beredningen av propositionen

Konvention nr 174 om förebyggande av storolyckor inom industrin godkändes i juni 1993 vid den 80 Internationella arbetskonferensen. För ett godkännande av konventionen röstade 355 delegater, medan 5 delegater röst-

ade emot och 23 avstod från att rösta. Alla representanter för de nordiska regeringarna, arbetsgivarna och arbetstagarna röstade för att konventionen skulle godkännas. Också alla representanter för regeringarna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet röstade för ett godkännande.

Utlåtanden för utarbetandet av denna regeringsproposition har givits av social- och hälsovårdsministeriet, miljöministeriet, handels- och industriministeriet, finansministeriet, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund, Kemiindustrin rf, Affärsarbetsgivarnas Centralförbund (AAC), Kommunala arbetsmarknadsverket, Finlands Fackförbunds Centralorganisation (FFC) samt Tjänstemannacentralorganisationen FTFC.

I utlåtandena har man i allmänhet fäst vikt vid behovet att sammanjämka de åtgärder som en eventuell ratificering av konventionen kräver med åtgärderna för verkställande av ovan nämnda Comah-direktiv och för verkställande av den konvention om effekterna av gränsöverskridande industriolyckor inom ECE som eventuellt ratificeras.

Enligt Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbunds utlåtande skulle konventionen kunna ratificeras utan några ändringar i lagstiftningen. Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund understöder dock inte en ratificering av konventionen utan anser att Finland först skall se hur EU-länderna förhåller sig till en ratificering av densamma.

FFC och FTFC meddelade att de anser en ratificering av konventionen vara viktig men att de förutsätter några ändringar i lagstiftningen, bl.a. en precisering av stadgandena angående vissa arbetsgivares skyldigheter samt preciseringar i stadgandena som gäller hörande av arbetstagare.

ILO-delegationen beslutade vid sin behandling av konventionen att föreslå att konventionen inte skall godkännas i detta skede.

2. Nuläge, konventionens betydelse och förhållande till den europeiska integrationsutvecklingen

Tanken bakom ett godkännande av konventionen och rekommendationen är en strävan att på det globala planet förebygga sådana storolyckor inom industrin vilkas effekter i betydande omfattning kan sträcka sig också till befolkningen och miljön utanför den industrianeläggning där en olycka inträffat. Till de värsta exemplen på sådana olyckor hör bl olyckorna i Mexico City år 1985 samt i Bhopal, Indien år 1984. Den sistnämnda olyckan beräknas ha krävt över 2 000 döda, vartill kom över 200 000 skadade.

Innan konventionen och rekommendationen om förebyggande av storolyckor inom industrin utarbetades publicerade ILO 1991 en regelbok om förebyggande av storolyckor inom industrin (Code of Practice on the Prevention of Major Industrial Accidents).

Av de konventioner och rekommendationer som tidigare utarbetats inom ILO gäller speciellt konventionen om skydd i arbete och arbetshygien samt arbetsmiljö (nr 155) jämte kompletterande rekommendation (nr 164), båda från år 1981, och konventionen om skydd i arbete vid användning av kemikalier (nr 170) jämte kompletterande rekommendation (177), båda från år 1990, delvis också förebyggande av storolyckor. Finland har ratificerat endast den förstnämnda konventionen, som innehåller allmänna bestämmelser om arbetshygien och skydd i arbete.

Inom ramen för FN-organisationen har Internationella arbetsorganisationen (ILO), Förenta Nationernas miljöprogram (UNEP) och Världshälsoorganisationen (WHO) i syfte att förebygga storolyckor samarbetat inom det internationella programmet för en trygg användning av kemikalier (International Programme on Chemical Safety dvs. IPCS). Som en del av detta program publicerade ILO år 1988 en handbok om behärskande av riskerna för storolyckor. Vidare har UNEP igångsatt det s.k. APELL-programmet "Awareness and Preparedness of Emergencies at Local Level Programme".

I Helsingfors undertecknades i mars 1992 en konvention som gäller gränsöverskridande effekter av industriolyckor, utarbetad inom ramen för Förenta Nationernas Ekonomiska Kommission för Europa (ECE). Finland har också inom OECD deltagit i det internationella samarbetet för förebyggande av olyckor.

Mest har lagstiftningen och praxis i Finland likväl påverkats av det direktiv om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter, det s.k. Seveso-direktivet (82/501/EEG), som Europeiska gemenskapernas råd gav den 24 juni 1982. Detta direktiv omfattas av EES-avtalet och vår lagstiftning anpassades till direktivet då EES-avtalet trädde i kraft.

Seveso-direktivet har också haft en betydande inverkan på innehållet i ILOs konvention om storolyckor och det råder således ingen konflikt mellan direktivet och konventionen. Artikel 17 i direktivet, vilken utfärdats med stöd av artiklarna 100 och 235 i Romfördraget,

konstaterar att detta direktiv inte begränsar medlemsstaternas rätt att tillämpa eller godkända administrativa eller legislativa åtgärder som ger människor och miljö ett bättre skydd än vad som följer av bestämmelserna om skydd i detta direktiv. Inte heller ILOs konventioner

hindrar enligt artikel 19 i organisationens stadga de stater som ratificerat konventionen att ge arbetstagarna ett bättre skydd än vad konventionen föreskriver.

Det finns inga direkta legislativa hinder för en ratificering av konventionen i Finland.

DETALJMOTIVERING

1. Innehållet i konventionen och rekommendationen

Konventionen om förebyggande av storolyckor inom industrin innehåller sex delar samt slutbestämmelser som är gemensamma för alla nyaste ILO-konventioner. Del I innehåller konventionens tillämpningsområde samt definitionerna på använda begrepp. Del II består av allmänna principer. Del III anger arbetsgivares ansvar och del IV myndigheternas ansvar samt del V rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter. I del VI definieras ansvaret för stater som exporterar farliga ämnen, tekniska metoder och processer.

Del I. Tillämpningsområde och definitioner på använda begrepp. Syftet med konventionen om förebyggande av storolyckor inom industrin är att förebygga storolyckor med farliga ämnen och att begränsa följderna av sådana olyckor. Konventionen tillämpas på anläggningar med risk för storolyckor. Konventionen tillämpas inte på kärnkraftsanläggningar och företag som bearbetar radioaktiva ämnen. Konventionen tillämpas likväl i de delar av nyssnämnda anläggningar som hanterar icke-radioaktiva ämnen. Konventionen tillämpas inte på militära anläggningar och inte på transport utanför en anläggnings område på annat sätt än via rörledning. En medlemsstat som ratificerar denna konvention kan under vissa förutsättningar från konventionens tillämpningsområde undanta även andra anläggningar eller grenar av ekonomisk verksamhet för vilka likvärdigt skydd är tillgodosett (art. 1).

På grund av speciella problem av betydande art kan de förebyggandeåtgärder och skyddsåtgärder som konventionen föreskriver genomföras fortlöpande inom en bestämd tidsram och i överensstämmelse med en uppgjord plan (art. 2).

Definitioner på de begrepp som används i konventionen ingår i artikel 3. I konventionen avses med begreppet "farligt ämne" ett ämne eller en blandning av ämnen som på grund av kemiska, fysiska eller giftiga egenskaper, endera enskilt eller i kombination, utgör en fara. Med begreppet "tröskelmängd" avses för ett bestämt farligt ämne eller kategori av ämnen den mängd, fastställd i nationella lagar och föreskrifter med referens till bestämda förhållanden, som om den överskrider kännetecknar en anläggning med risk för storolyckor. "Anläggning med risk för storolyckor" avser en anläggning som producerar, bearbetar, hanterar, använder, förfogar över eller lagrar, endera permanent eller temporärt, ett eller flera farliga ämnen eller kategorier av ämnen i kvantiteter som överskrider tröskelmängden. "Storolycka" avser en plötslig händelse — såsom ett större utsläpp, brand eller explosion — medan verksamhet pågår inom en anläggning med risk för storolyckor, med ett eller flera farliga ämnen inblandade och som medför en allvarlig fara för arbetstagare, allmänheten eller miljön, endera omedelbart eller senare. "Säkerhetsrapport" avser ett skriftligt dokument som ger teknisk, lednings- och verksamhetsinformation som täcker farorna och riskerna vid en anläggning med risk för storolyckor, och kontrollen av desamma samt motiverar de åtgärder som vidtagits för anläggningens säkerhet. Med "olyckstillbud" avses en plötslig händelse med ett eller flera farliga ämnen inblandade som utan mildrande verkan, åtgärder eller system, hade kunnat trappas upp till en storolycka.

Del II. Allmänna principer. Artikel 4 föreskriver att varje medlemsstat skall formulera en följdriktig nationell politik för skydd av arbetstagare, allmänheten och miljön mot risk för storolyckor. Detta skall ske i samråd med de mest representativa organisationerna för ar-

betsgivare och arbetstagare och med andra berörda parter. Denna politik skall genomföras genom förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder vid anläggningar med risk för storolyckor.

För identifiering av anläggningar med risk för storolyckor skall enligt artikel 5 ett system upprättas, baserat på en förteckning över farliga ämnen eller kategorier av ämnen eller bådadera samt deras respektive tröskelmängder. Dessutom skall systemet regelbundet ses över och uppdateras.

I överensstämmelse med artikel 6 skall myndigheterna vidta åtgärder för att skydda konfidentiell information som överlämnats eller gjorts tillgänglig för densamma i enlighet med konventionens artikel 8, 12, 13 eller 14, vars yppande skulle kunna förorsaka skada för en arbetsgivares rörelse. Skyddandet av information får dock inte medföra allvarlig risk för arbetstagare, allmänheten eller miljön.

Del III. Arbetsgivares ansvar. Enligt artikel 7 skall arbetsgivare identifiera alla anläggningar under deras kontroll med risk för storolyckor på basis av det system som åberopas i artikel 5. Arbetsgivare skall enligt artikel 8 underrätta myndigheterna om alla anläggningar som medför risk för storolyckor. Detta skall ske inom en fastställd tidsram då fråga är om en redan existerande anläggning och före tagandet i drift om det gäller en ny anläggning. Arbetsgivare skall också underrätta myndigheterna före en permanent stängning av en anläggning som medför risk för storolyckor. Arbetsgivare skall enligt artikel 9 för varje anläggning som medför risk för storolyckor upprätta och vidmakthålla ett dokumenterat system för kontroll av stora olycksrisker. Systemet skall omfatta bl.a. identifikation och analys av faror och bedömning av risker, utformning, säkerhetssystem, konstruktion, val av kemikalier, drift, underhåll och systematisk inspektion av anläggningen, utbildning och instruktion av personal, tillhandahållande av utrustning för att säkerställa dennas säkerhet, bemanningsnivåer, arbetstid, definition av ansvar samt kontroll av externa entreprenörer och tillfälliga arbetstagare på anläggningens område. Systemet skall också omfatta räddningsplaner, åtgärder för att begränsa konsekvenserna av en storolycka, samråd med arbetstagare och deras representanter samt insamling av information för analysering av olyckor och olyckstillbud.

Arbetsgivare skall utarbeta en säkerhetsrap-

port som uppfyller de krav som ställs i artikel 9 inom den tid som framgår av artikel 10.

Arbetsgivare skall se över, uppdatera och ändra säkerhetsrapporten i händelse av en förändring som har en betydande inverkan på säkerhetsnivån i anläggningen eller dess process eller på mängderna av befintliga ämnen. Så skall ske också då utveckling i teknisk kunskap eller bedömningen av fara gör detta erforderligt.

Arbetsgivare skall överlämna ovan nämnda säkerhetsrapporter till myndigheterna eller göra sagda rapporter tillgängliga för myndigheterna (art. 12) samt informera myndigheterna och andra organ utsedda för detta ändamål så snart en storolycka inträffar (art. 13).

Arbetsgivare skall, inom en bestämd tidsram efter en storolycka, till den behöriga myndigheten överlämna en detaljerad rapport med en analys av orsakerna till olyckan och beskrivning av dess omedelbara följder inom området samt alla åtgärder som vidtagits för att minska dess verkningar. Rapporten skall innefatta rekommendationer med detaljerade åtgärder att vidtas för att förhindra en upprepning.

Del IV. Behöriga myndigheters ansvar. Artikel 15 föreskriver att myndigheterna skall säkerställa att räddningsplaner och rutiner innehållande föreskrifter för skydd av allmänheten och miljön utanför området för varje anläggning med risk för storolyckor finns. Dessa planer och rutiner skall uppdateras med lämpliga intervall. Myndigheterna skall enligt artikel 16 säkerställa att uppdaterad information om säkerhetsåtgärder och lämpligt agerande i händelse av en storolycka aktivt sprids till de delar av allmänheten som kan tänkas bli berörda av en storolycka. I händelse av en storolycka skall varning utfärdas så snart som möjligt. Ovan nämnda uppgifter skall i behövlig utsträckning lämnas också till andra stater då en storolycka skulle kunna ha gränsöverskridande effekter.

Myndigheterna skall enligt artikel 17 utarbeta en omfattande lokaliseringspolitik i överensstämmelse med de allmänna principerna i del II i konventionen. Syftet är att på lämpligt sätt separera anläggningar med risk för storolyckor från områden med arbetsplatser och bostäder samt allmänna inrättningar och att vidta lämpliga åtgärder med hänsyn till befintliga anläggningar.

Myndigheterna skall enligt artikel 18, för att kunna sköta sina uppgifter, förfoga över till-

räcklig kvalifikation och utbildning samt lämpliga kunskaper. Myndigheterna skall ha möjlighet att få tillfredsställande tekniskt och yrkesmässigt stöd för att inspektera, undersöka, bedöma och ge råd i de frågor som behandlas i denna konvention och för att säkerställa överensstämmelse med nationella lagar och föreskrifter. Representanter för arbetsgivaren och representanter för arbetstagarna på en anläggning som medför risk för storolyckor skall ha tillfälle att följa med inspektörer som övervakar tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i enlighet med denna konvention.

Myndigheterna skall enligt artikel 19 ha rätt att avbryta all verksamhet som medför en överhängande risk för storolycka.

Del V: Rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter. Enligt artikel 20 skall samråd ske med arbetstagarna och deras representanter vid en anläggning med risk för storolyckor för att trygga en säker arbetsorganisation. I synnerhet skall arbetstagarna och deras representanter bli adekvat och lämpligt informerade om de faror som är förbundna med denna anläggning med risk för storolyckor och deras sannolika följder. Dessutom skall arbetstagarna och deras representanter bli informerade om alla föreskrifter, instruktioner eller rekommendationer utfärdade av myndigheterna. Arbetstagarna och deras representanter skall också ha tillgång till, och rådfrågas vid utarbetandet av, säkerhetsrapporten, räddningsplanerna och olycksrapporterna. Arbetstagarna och deras representanter skall regelbundet bli instruerade och tränade i praxis och rutiner för förebyggande av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som möjligen leder till en storolycka och i de rutiner vid nödsituationer som skall följas i händelse av en storolycka. Arbetstagare och deras representanter skall inom sitt arbetsområde, och utan risk för att de skall bli diskriminerade för detta, vidta förbättrande åtgärder och vid behov stoppa verksamheten, då de på basis av sin utbildning och erfarenhet har grundat skäl att tro att det föreligger en nära förestående fara för en storolycka, samt informera sin överordnade eller larma. Vidare skall arbetstagarna och deras representanter diskutera med arbetsgivaren sådana potentiella faror de anser kunna ge upphov till en storolycka. De skall ha rätt att informera den behöriga myndigheten om dessa faror.

Arbetstagare sysselsatta inom området för en

anläggning som medför risk för storolyckor skall enligt artikel 21 följa all praxis och alla rutiner som hänför sig till förebyggandet av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt kan leda till en storolycka inom denna riskfyllda anläggning. Vidare skall de följa alla räddningsplaner om en storolycka skulle inträffa.

Del VI: Ansvar för exporterande stater. Då användandet av farliga ämnen, tekniska metoder eller processer är förbjudet såsom utgörande potentiella källor till storolyckor i en exporterande stat, skall information om detta förbud och skälen för detsamma av den exporterande staten hållas tillgängliga för alla importerande länder.

I den rekommendation som kompletterar konventionen behandlas systemet för internationellt informationsutbyte, en nationell strategi på andra områden än konventionen kräver, ersättning av de skador som en storolycka åsamkar arbetstagarna samt multinationella företags skyldighet att i lika hög grad sörja för säkerheten på verksamhetsställena i de olika länderna.

2. Konventionens förhållande till lagstiftning och praxis i Finland

Stadganden och bestämmelser om förebyggande av storolyckor ingår i Finland i kemikalielagen (744/89) och kemikalieförordningen (675/93), lagen om skydd i arbete (299/58) samt i statsrådets beslut om avvärjande av storolyckor på grund av kemikalier (1705/91). Vidare motsvaras dess bestämmelser av vissa stadganden i förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (682/90), förordningen om explosiva varor (473/93), flytgasförordningen (711/93) samt naturgasförordningen (623/87), vilka förordningar givits med stöd av lagen om explosionsfarliga ämnen (263/53). Om hörande av arbetstagare och deras representanter samt om överläggningar med dem stadgas i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73). Om frågor som gäller samverkan inom arbetarskyddet stadgas närmare i förordningen om tillsynen över arbetarskyddet (954/73).

Enligt finländsk lagstiftning varierar begreppet storolycka beroende på vilka åtgärder

stadgandena gäller. I 3 § lagen om undersökning av storolyckor och i 59 a § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier har begreppet en vidare definition än i 1 § 4 mom. statsrådets beslut om avvärjande av storolyckor på grund av kemikalier. Definitionerna i nämnda lag och förordning, vilka inbegriper fara för personskador både i anläggningen och utanför den samt fara för allvarlig skada på miljö eller egendom, motsvarar till sitt omfång definitionen i konventionens artikel 1.

I artikel 4 i konventionen förutsätts att en medlemsstat, i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, skall godkänna en följdriktig nationell politik för skydd av arbetstagare, allmänheten och miljön mot risk för storolyckor, vilken politik periodvis skall ses över. En liknande artikel ingår bl.a. i konvention nr 155 från år 1981 om skydd i arbete och arbetshygien samt arbetsmiljö. Man ansåg att det inte var möjligt att ratificera den konventionen eftersom ett enhetligt verksamhetsprogram fattades (RP 86/1982 rd.). Artikelns ledde för sin del till att statsrådet den 12 april 1984 godkände ett principbeslut om ett riksomfattande program för arbetsmiljön, varefter konventionen ratificerades år 1985 (RP 112/84 rd.). Detta principbeslut innehåller också ett stycke om förebyggande av storolyckor.

Det system för identifikation som artikel 5 i konventionen kräver i fråga om anläggningar som medför risk för storolycka grundar sig i Finland på förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier samt på statsrådets beslut om avvärjande av storolyckor på grund av kemikalier, vilka två författningar innehåller en förteckning över farliga ämnen och ämneskombinationer samt tröskelvärden för dessa ämnen. Lagstiftningen rörande handlingarnas offentlighet innehåller stadganden om sekretessen i fråga om konfidentiella handlingar som gäller affärsverksamhet på det sätt som artikel 6 förutsätter.

Angående arbetsgivarnas skyldigheter i enlighet med artiklarna 7—13 i konventionens del III finns, när det gäller risker som föranleds av kemikalier, stadganden i förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier samt i statsrådets beslut om avvärjande av storolyckor på grund av kemikalier.

Förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier innehåller vid

sidan av andra bestämmelser om ökande av säkerheten särskilda stadganden om avvärjande av fara för storolycka (kap. 9 a). Förordningens 59 b § förutsätter att de som hanterar eller upplagrar vissa särskilt definierade kemikalier för bedömning av olycksrisken skall göra en utredning om eventuella farosituationer, följderna av dem innanför och utanför anläggningen samt förebyggande förberedelser. Den som sysslar med dylik verksamhet skall under vissa förutsättningar uppgöra också en säkerhetsutredning för avvärjning av storolycka. I säkerhetsutredningen skall man försöka förutse eventuella farosituationer samt effekterna av dem inne i anläggningen och utanför denna. Den bör också omfatta en utredning av hur olyckor förebyggs och hur följderna av dem kan begränsas. Säkerhetsutredningen eller en utredning av hur den har gjorts skall, beroende på verksamhetens omfattning, inlämnas antingen till tekniska kontrollcentralen eller dess distriktsbyrå innan verksamheten inleds (59 c §). Såväl riskbedömningen som säkerhetsutredningen skall uppdateras då risken för en olycka ökar (59 d §). Verksamhetsidkaren, som det åligger att avfatta säkerhetsutredningen, skall informera om säkerhetsåtgärderna och förhållningsreglerna till de sammanslutningar och personer som vid en storolycka kan råka i fara. Allmänheten skall dessutom ha tillgång till uppgifterna (59 e §).

I 2 § i statsrådets beslut om avvärjande av storolyckor på grund av kemikalier förutsätts att arbetsgivaren fortlöpande ser till att nödvändiga åtgärder vidtas för igenkännande av farosituationer, förebyggande av olyckor och begränsande av dem på arbetsplatserna. Beslutets 5 § förutsätter att den arbetsgivare som bedriver en sådan verksamhet som definieras i beslutet gör en utredning för bedömning av risken för storolycka, vilken utredning innehåller en analys om farosituationer som kan förekomma i verksamheten, de sannolika följderna av dessa samt säkerhets- och försiktighetsåtgärder för förebyggande av farosituationer. Arbetsgivaren skall med stöd av 6 § under de förutsättningar som nämns i beslutet verkställa en systematisk säkerhetsutredning av olycksriskerna, de säkerhetsåtgärder som dessa påkallar samt de omständigheter som inverkar på olycksrisken och begränsandet av dess följder. Riskbedömningen och säkerhetsutredningarna skall uppdateras då risken för olyckor ökar (7 §). Arbetsgivaren skall också göra upp

planer och sörja för tillräcklig beredskap och organisation för att kunna rädda arbetstagarna, begränsa följderna av olyckan och ge behövlig första hjälp (9 §). Beslutet innehåller också en skyldighet för arbetsgivaren att utbilda och handleda arbetstagarna i riskförebyggande verksamhet och riktiga tillvägagångssätt enligt räddningsplanen i fall av olycka. Också 26 a § lagen om skydd i arbete förutsätter att arbetsgivaren ger arbetstagarna behövliga anvisningar om hur olycksrisker kan förebyggas samt hur man skall förfara om det sker en olycka.

Även förordningen om explosiva varor innehåller vid sidan av andra stadganden som skall öka säkerheten stadganden om avvärijande av fara för storolycka (10 kap.). Förordningens 87 § förutsätter att tillverkare och upplagrare av explosiva varor under vissa förutsättningar utarbetar en systematisk säkerhetsredogörelse om olycksriskerna, de eventuella följderna av dem, förebyggandet av olyckor samt begränsningen av olycksföljderna. Säkerhetsutredningen eller en utredning om att en sådan har avfattats skall lämnas in till tekniska kontrollcentralen. Utredningen skall uppdateras då risken för en olycka ökar (88 §). Myndigheternas skyldighet att sörja för olycksberedskapen utanför anläggningen är i Finland ordnad med hjälp av inrikesministeriets grundplan för kommunernas räddningstjänst. Planen skall täcka kraven enligt artikel 15.

Stadganden om i konventionens artikel 13 avsedd anmälningsskyldighet vid storolycka ingår i flera författningar. Bl.a. förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier innehåller ett stadgande om anmälningsskyldighet (53 §).

Myndigheterna i Finland är också skyldiga att utreda orsakerna till en olycka. Förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier föreskriver att tekniska kontrollcentralen skall undersöka olyckan, om det är nödvändigt för att få reda på orsaken till olyckan eller för anläggningens säkerhet eller för att kunna förebygga olyckor (54 §). Vidare skall en särskild utredningsnämnd tillsättas för undersökning av storolyckor och farosituationer under de förutsättningar som nämns i lagen om undersökning av storolyckor. Finlands lagstiftning inrymmer inte något stadgande som direkt motsvarar artikel 14 i konventionen och som skulle föreskriva att arbetsgivarna inom en viss tid efter en storolycka skall förete

myndigheterna en rapport där orsakerna till olyckan analyseras och de direkta följderna i anläggningen beskrivs samt de åtgärder som har vidtagits för att lindra verkningarna av olyckan. Eftersom denna uppgift i Finland enligt lag ankommer på myndigheten bör villkoren för en ratificering av konventionen anses vara uppfyllda också i detta avseende.

Artiklarna 15—19 i konventionens del IV innehåller bestämmelser om myndigheternas skyldigheter. I Finland ser arbetarskyddsinspektörerna till säkerheten i verksamheten när det gäller anläggningens arbetstagare. Tekniska kontrollcentralen samt brandchefen övervakar bl.a. att säkerhetsföreskrifterna i förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier iaktas.

Artikel 17 i konventionen föreskriver att anläggningar som medför risk för storolyckor skall separeras från områden med arbetsplatser och bostäder samt allmänna inrättningar. I byggnadslagstiftningen ingår stadganden om vilka krav den i planen anvisade markanvändningen skall uppfylla. Sålunda täcker dessa stadganden också placeringen av anläggningar som medför risk för storolyckor. I byggnadslagstiftningen utgår man ifrån att olika verksamheter skall vara placerade i förhållande till varandra på ett ändamålsenligt sätt, och planen skall tillfredsställa bl.a. kraven på hygien och säkerhet. Vidare stadgas att bostadsområden skall placeras på ett lämpligt sätt och på ett tillräckligt sätt separeras från industri- och lagerområden med hjälp av parkområden, skyddsområden eller på något annat lämpligt sätt. Endast för kärnkraftsverkens del finns det närmare föreskrifter eller anvisningar om skyddsområden. Huruvida riskfyllda projekt är lämpligt placerade har bedömts från fall till fall i planläggningen med hänsyn till projektets art. Eftersom byggnadslagstiftningen innehåller klara förhållningsregler om hur anläggningar som medför risk för olyckor skall placeras är det inte nödvändigt att avfatta något annat särskilt åtgärdsprogram. En arbetsgrupp tillsatt av handels- och industriministeriet bereder som bäst ett beslut av handels- och industriministeriet om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier. Avsikten är att i detta beslut, som utfärdas med stöd av kemikalielagen och förordningen angående industrikemikalier, inta även bestämmelser om placeringen av anläggningar som hanterar farliga kemikalier samt bestämmelser om skyddsavstånd.

Dessa bestämmelser skall i sinom tid beaktas också i planläggningen.

Stadganden om de rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter som artikel 20 föreskriver ingår i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden. Lagens 2 kap. stadgar om arbetsgivares och arbetstagares samverkan i arbetarskyddsfrågor. Arbetstagare och arbetarskyddsfullmäktigen har rätt att få de uppgifter som konventionen förutsätter. Arbetarskyddsfrågor som bör behandlas kollektivt regleras närmare i förordningen om tillsynen över arbetarskyddet. I förordningens 23 § definieras arbetarskyddsfullmäktigens uppgifter och i förordningens 5 kap. arbetarskyddskommissionens uppgifter. Enligt förordningens 29 § skall arbetarskyddskommissionen bl.a. bekanta sig med förhållandena på arbetsplatsen när det gäller säkerheten och hygienien i arbetet och, vid behov bl.a. genom att göra inspektioner, fästa speciell uppmärksamhet vid farliga arbetsförhållanden och arbetssätt samt komma med förslag för korrigerande av dem. Kommissionen skall också bekanta sig med de ändrings- och reformplaner på arbetsplatsen som inverkar på säkerheten och hygienien i arbetet samt ge utlåtanden om dem till arbetsgivaren. Arbetarskyddskommissionen skall vidare följa med olycks- och hälsosituationen på arbetsplatsen samt vidta åtgärder för att sätta i gång undersökningar för att få reda på vad som orsakat olycksfallen och de arbetsrelaterade sjukdomarna. Kommissionen skall också försöka utveckla arbetsmetoder som främjar säkerheten och hygienien i arbetet samt göra framställning om sådana till arbetsgivaren. Arbetarskyddskommissionen skall planera arbetarskyddsutbildningen, ge arbetsgivaren förslag till sådan och anordna denna utbildning, såvida man har kommit överens om det.

Om tillsynsmyndighetens rätt att avbryta farlig verksamhet i överensstämmelse med konventionens artikel 19 stadgas bl.a. i 16 § förordningen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden. I nämnda paragraf sägs att en arbetarskyddsinspektör under närmare angivna förutsättningar kan förbjuda användningen av en apparat eller arbetsmetod eller fortsatt arbetande om en brist eller ett missförhållande på arbetsplatsen kan vara livfarlig för arbetstagaren eller farlig för hans hälsa. Stadganden om myndigheternas rätt att förbjuda eller begränsa

farlig verksamhet ingår också i kap. 8 kemikalielagen. I lagens 43 § konstateras att om en kemikalie eller användningen av den konstateras eller med fog kan bedömas utgöra en betydande risk för arbetstagarens hälsa eller för miljön, kan statsrådet förbjuda tillverkning, import, överlåtelse till marknaden eller annan överlåtelse, export, användning eller annan härmed jämförbar hantering av kemikalien samt fatta beslut om begränsningar och villkor i fråga om verksamheten. Om det krävs snabba åtgärder för att avvärja nämnda olägenhet kan social- och hälsovårdsministeriet eller vatten- och miljöstyrelsen tillfälligt besluta om behövliga förbud eller restriktioner. Lagens 44 § stadgar om förbud mot hantering av en produkt eller ett ämne. Också 47 § lagen om brand- och räddningsväsendet (559/75) innehåller stadganden om rätten för en brandinspektör och brandchef att förbjuda ett förfaringsätt som är farligt med tanke på brandsäkerheten. I 22 § luftvårdslagen (67/82) bemyndigas länsstyrelsen att utsätta vite om att verksamheten skall avbrytas delvis eller helt, ifall inte de av länsstyrelsen ålagda förpliktelserna enligt nämnda lag uppfylls.

Arbetarskyddsfullmäktigen har på det sätt som anges i artikel 20 rätt att med stöd av 11 a § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden avbryta ett arbete som medför en direkt eller allvarlig risk för arbetstagarens liv eller hälsa. Även arbetstagaren har rätt att låta bli att arbeta om arbetet utgör en allvarlig risk för arbetstagarens egen eller andra arbetstagares liv eller hälsa (9 c § lagen om skydd i arbete). Enligt 14 § lagen om arbetsavtal (320/70) skall arbetstagaren meddela arbetsgivaren om sådana fel eller brister som han upptäckt i maskinerna, anordningarna eller redskapen och som kan förorsaka olycksfall eller sjukdom.

Det stadgande om arbetstagares skyldighet att följa föreskrifterna i fråga om säkerheten i arbetet som förutsätts i konventionens artikel 21 ingår i 9 § 4 mom. lagen om skydd i arbete. Även 14 § lagen om arbetsavtal föreskriver att arbetstagaren skall iaktta sådan försiktighet som säkerheten i arbetet förutsätter.

Vad gäller artikel 22, som reglerar de exporterande ländernas ansvar, innehåller 42 § kemikalielagen stadganden om anmälningsförfarandet vid export av förbjudna och starkt begränsade kemikalier. Detta lagrum föreskriver inte att anmälningsförfarandet vid export skall föl-

jas i fråga om hanteringsförfaranden eller apparatur som har förbjudits på grund av sin farlighet. Nämda punkt i konventionen förutsätter likväl inte att den avtalsslutande staten iakttar det aktiva anmälningsförfarande som anges i 42 § kemikalielagen, utan endast att uppgifterna hålls tillgängliga. Eftersom de finska myndigheterna på begäran utreder och anmäler även de hanteringsförfaranden och den apparatur som eventuellt har förbjudits, måste vår lagstiftning och praxis också i detta avseende anses uppfylla villkoren i konventionen.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att det inte finns några direkta legislativa hinder i Finland för ett godkännande av konventionen.

3. Konventionens förhållande till den europeiska integrationsutvecklingen och andra internationella avtal

Europeiska gemenskapernas råd gav den 24 juni 1982 ett direktiv (82/501/EEG) om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter, vilket direktiv också omfattas av EES-avtalet (dvs. det s.k. Seveso-direktivet). Konvention nr 174 grundar sig i stor utsträckning på Seveso-direktivet och strider inte mot dess bestämmelser. I Europeiska gemenskapernas kommission bereds som bäst det s.k. Comah-direktivet som medför ändringar i Seveso-direktivet.

Regeringen utreder som bäst också förutsättningarna att ratificera den inom ramen för Förenta Nationernas Ekonomiska Kommission för Europa (ECE) utarbetade konvention som gäller verkningarna av industriolyckor vilka

överskrider statsgränser. Eftersom konventionerna delvis överlappar varandra anser regeringen det vara ändamålsenligt att en eventuell ratificering av dem genomförs samtidigt.

Av ovan nämnda orsaker föreslås att konventionen inte ratificeras i detta skede.

4. Riksdagsbehandlingen av konventioner och rekommendationer som godkänts av den Internationella arbetskonferensen

Enligt artikel 19 i den Internationella arbetsorganisationens stadga skall varje medlemsstat inom en viss tid efter den allmänna konferensen föra konventioner och rekommendationer som godkänts av den allmänna konferensen till behörigt statsorgan för lagstiftnings- eller andra åtgärder. Konventionen skall därför föreläggas riksdagen.

Med stöd av det ovan anförda och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen inte i detta skede måtte godkänna Internationella arbetsorganisationens konvention nr 174 om förebyggande av storolyckor inom industrin, vilken konvention godkänts vid den Internationella arbetskonferensen i Genève den 22 juni 1993, och

att Internationella arbetsorganisationens rekommendation nr 181 om förebyggande av storolyckor inom industrin, vilken rekommendation godkänts vid den Internationella arbetskonferensen i Genève den 22 juni 1993, skall beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet i den mån det är ändamålsenligt och möjligt.

Helsingfors den 8 december 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Ilkka Kanerva*

(Svensk översättning)

KONVENTION

(nr 174)

om förebyggande av storolyckor inom industrin

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlat där den 2 juni 1993 till sitt 80:e möte,

erinrar om relevanta internationella konventioner och rekommendationer på arbetslivets område och särskilt 1981 års konvention och rekommendation om arbetarskydd och arbetsmiljö och 1990 års konvention och rekommendation om kemiska produkter samt betonar behovet av ett globalt och samlat synsätt,

erinrar även om ILO:s regelbok om förebyggande av storolyckor inom industrin, publicerad 1991,

tar hänsyn till behovet att säkerställa att alla lämpliga åtgärder vidtas för att:

- (a) förebygga storolyckor;
- (b) reducera risken för storolyckor till ett minimum;
- (c) reducera följderna av storolyckor till ett minimum,

beaktar orsakerna till sådana olyckor inkluderande organisatoriska fel, den mänskliga faktorn, komponentfel, avvikelser från normala driftförhållanden, yttre påverkan och naturkrafter,

tar hänsyn till behovet av samarbete, inom ramen för det Internationella programmet för kemikaliesäkerhet, mellan den Internationella arbetsorganisationen, Förenta nationernas miljöprogram och Världshälsoorganisationen, likväl som med andra relevanta mellanstatliga organisationer,

har beslutat anta vissa förslag angående förebyggande av storolyckor inom industrin,

CONVENTION

No. 174

concernant la prévention des accidents industriels majeurs

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 2 juin 1993 en sa quatre-vingtième session;

Notant les conventions et recommandations internationales du travail pertinentes, en particulier la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, ainsi que la convention et la recommandation sur les produits chimiques, 1990, et soulignant la nécessité d'une démarche globale et cohérente;

Notant également le Recueil de directives pratiques sur la prévention des accidents industriels majeurs, publié par le BIT en 1991;

Tenant compte de la nécessité de veiller à ce que toutes les mesures appropriées soient prises pour:

- a) prévenir les accidents majeurs;
- b) réduire au minimum les risques d'accident majeur;
- c) réduire au minimum les effets de tels accidents;

Considérant les causes de ces accidents, notamment les défauts d'organisation, les facteurs humains, les défaillances de composants, les déviations par rapport aux conditions normales de fonctionnement, les événements extérieurs ainsi que les phénomènes naturels;

Se référant à la nécessité d'une coopération, au sein du Programme international sur la sécurité des produits chimiques, entre l'Organisation internationale du Travail, le Programme des Nations Unies pour l'environnement et l'Organisation mondiale de la santé, ainsi qu'avec d'autres organisations intergouvernementales concernées;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la prévention des accidents

en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention, och

antar denna den tjugooandra dagen i juni månad nittonhundranittiotre följande konvention, som kan kallas 1993 års konvention om förebyggande av storolyckor inom industrin.

DEL I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

1. Syftet med denna konvention är att förebygga storolyckor med farliga ämnen och att begränsa följderna av sådana olyckor.

2. Denna konvention äger tillämpning på anläggningar med risk för storolyckor.

3. Denna konvention äger inte tillämpning på:

a) kärnkraftsanläggningar och företag som bearbetar radioaktiva ämnen bortsett från anordningar som hanterar icke-radioaktiva ämnen;

b) militära anläggningar;

c) transport utanför en anläggnings område på annat sätt än via rörledning.

4. En medlemsstat som ratificerar denna konvention kan, efter samråd med berörda representativa organisationer för arbetsgivare och arbetstagare och andra intresserade parter som kan vara berörda, undanta från konventionens tillämpningsområde anläggningar eller grenar av ekonomisk verksamhet för vilka likvärdigt skydd är tillgodosett.

Artikel 2

Då speciella problem av betydande art uppstår så att det inte omedelbart är möjligt att tillämpa alla de förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som denna konvention föreskriver, skall en medlemsstat göra upp planer, i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och med andra intresserade parter som kan vara berörda, för ett fortlöpande genomförande av nämnda åtgärder inom en bestämd tidsram.

industriels majeurs, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-deuxième jour de juin mil neuf cent quatre-vingt-treize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993.

PARTIE I

Champ d'application et définitions

Article 1

1. La présente convention a pour objet la prévention des accidents majeurs mettant en jeu des produits chimiques dangereux et la limitation des conséquences de ces accidents.

2. La convention s'applique aux installations à risques d'accident majeur.

3. La convention ne s'applique pas:

a) aux installations nucléaires et usines traitant des substances radioactives, à l'exception des aménagements de ces installations où sont traitées des substances non radioactives;

b) aux installations militaires;

c) au transport en dehors du site d'une installation autrement que par pipeline.

4. Un Membre qui ratifie la présente convention peut, après consultation des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressées ainsi que d'autres parties intéressées pouvant être touchées, exclure du champ d'application de la convention des installations ou branches d'activité économique où une protection équivalente est assurée.

Article 2

Lorsque des problèmes particuliers d'une certaine importance se posent, de sorte qu'il n'est pas possible de mettre en oeuvre immédiatement l'ensemble des mesures de prévention et de protection prévues par la convention, le Membre devra, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives ainsi qu'avec d'autres parties intéressées pouvant être touchées, établir des plans pour l'application desdites mesures par étapes et selon un calendrier fixé.

Artikel 3

I denna konvention avses:

a) med uttrycket "farligt ämne" ett ämne eller en blandning av ämnen som på grund av kemiska, fysiska eller giftiga egenskaper, endera enskilt eller i kombination, utgör en fara;

b) med uttrycket "tröskelmängd" för ett bestämt farligt ämne eller kategori av ämnen den mängd, fastställd i nationella lagar och föreskrifter med referens till bestämda förhållanden, som om den överskrids kännetecknar en anläggning med risk för storolyckor;

c) med uttrycket "anläggning med risk för storolyckor" en anläggning som producerar, bearbetar, hanterar, använder, förfogar över eller lagrar, endera permanent eller temporärt, ett eller flera farliga ämnen eller kategorier av ämnen i kvantiteter som överskrider tröskelmängden;

d) med uttrycket "storolycka" en plötslig händelse — såsom ett större utsläpp, brand eller explosion — medan verksamhet pågår inom en anläggning med risk för storolyckor, med ett eller flera farliga ämnen inblandade och som medför en allvarlig fara för arbetstagar, allmänheten eller miljön, endera omedelbart eller senare;

e) med uttrycket "säkerhetsrapport" ett skriftligt dokument som ger teknisk, lednings- och verksamhetsinformation som täcker farorna och riskerna vid en anläggning med risk för storolyckor, och kontrollen av desamma samt motiverar de åtgärder som vidtagits för anläggningens säkerhet;

f) med uttrycket "olyckstillbud" en plötslig händelse med ett eller flera farliga ämnen inblandade som utan mildrande verkan, åtgärder eller system, hade kunnat trappas upp till en storolycka.

DEL II

Allmänna principer

Artikel 4

Med hänsyn till nationella lagar och bestämmelser, förhållanden och praxis och i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagar och med andra intresserade parter som kan vara berörda skall varje medlemsstat formulera, genomföra

Article 3

Aux fins de la convention:

a) l'expression "produit dangereux" désigne un produit pur ou sous forme de mélange qui, du fait de propriétés chimiques, physiques ou toxicologiques, présente, seul ou en combinaison avec d'autres, un danger;

b) l'expression "quantité seuil" désigne, pour chaque produit ou catégorie de produit dangereux, la quantité spécifiée par la législation nationale pour des conditions déterminées qui, si elle est dépassée, identifie une installation à risques d'accident majeur;

c) l'expression "installation à risques d'accident majeur" désigne celle qui produit, transforme, manutentionne, utilise, élimine ou stocke, en permanence ou temporairement un ou plusieurs produits ou catégories de produits dangereux en des quantités qui dépassent la quantité seuil;

d) l'expression "accident majeur" désigne un événement soudain, tel qu'une émission, un incendie ou une explosion d'importance majeure, dans le déroulement d'une activité au sein d'une installation à risques d'accident majeur, mettant en jeu un ou plusieurs produits dangereux et entraînant un danger grave, immédiat ou différé, pour les travailleurs, la population ou l'environnement;

e) l'expression "rapport de sécurité" désigne un document écrit présentant des informations techniques, de gestion et de fonctionnement relatives aux dangers et risques que comporte une installation à risques d'accident majeur et à la maîtrise desdits dangers et risques, et justifiant les mesures prises pour la sécurité de l'installation;

f) le terme "quasi-accident" désigne tout événement soudain mettant en jeu un ou plusieurs produits dangereux qui, en l'absence d'effets, d'actions ou de systèmes d'atténuation, aurait pu aboutir à un accident majeur.

PARTIE II

Principes généraux

Article 4

1. Tout Membre doit, eu égard à la législation, aux conditions et aux pratiques nationales et en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives ainsi qu'avec d'autres parties intéressées pouvant être touchées, formuler, mettre en

och periodvis se över en följdriktig nationell politik för skydd av arbetstagare, allmänheten och miljön mot risk för storolyckor.

2. Denna politik skall genomföras genom förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder vid anläggningar med risk för storolyckor och skall, där så är praktiskt genomförbart, främja användandet av bästa tillgängliga säkerhetsteknologi.

Artikel 5

1. Behörig myndighet, eller ett organ som godkänts eller erkänts av behörig myndighet, skall, efter samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och andra intresserade parter som kan vara berörda, upprätta ett system för identifiering av anläggningar med risk för storolyckor såsom de definierats i artikel 3 c, baserat på en förteckning över farliga ämnen eller kategorier av farliga ämnen eller bådadera samt deras respektive tröskelmängder, i enlighet med nationella lagar och föreskrifter eller internationella normer.

2. Det system som nämnts under punkt 1 ovan skall regelbundet ses över och uppdateras.

Artikel 6

Behörig myndighet skall, efter samråd med de representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, vidta särskilda åtgärder för att skydda konfidentiell information som överlämnats eller gjorts tillgänglig för densamma i enlighet med artiklarna 8, 11, 13 eller 14, vars yppande skulle kunna förorsaka skada för en arbetsgivares rörelse, så länge dessa åtgärder inte medför allvarlig risk för arbetstagare, allmänheten eller miljön.

DEL III

Arbetsgivares ansvar

Identifikation

Artikel 7

Arbetsgivare skall identifiera alla anläggningar under deras kontroll med risk för storolyckor på basis av det system som åberopas i artikel 5.

oeuvre et revoir périodiquement une politique nationale cohérente relative à la protection des travailleurs, de la population et de l'environnement contre les risques d'accident majeur.

2. Cette politique doit être mise en oeuvre par des mesures de prévention et de protection pour les installations à risques d'accident majeur et, dans la mesure où cela est réalisable, doit promouvoir l'utilisation des meilleures techniques de sécurité disponibles.

Article 5

1. L'autorité compétente ou un organisme agréé ou reconnu par l'autorité compétente doit, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives et d'autres parties intéressées pouvant être touchées, établir un système permettant d'identifier les installations à risques d'accident majeur telles que définies à l'article 3 c) sur la base d'une liste de produits dangereux ou de catégories de produits dangereux, ou des deux, avec leurs quantités seuils respectives, conformément à la législation nationale ou aux normes internationales.

2. Le système mentionné au paragraphe 1 ci-dessus doit être revu et mis à jour régulièrement.

Article 6

Après consultation des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressés, l'autorité compétente doit prendre des dispositions spéciales afin de protéger les informations confidentielles qui lui sont transmises ou fournies conformément à l'un quelconque des articles 8, 12, 13 ou 14, dont la divulgation serait de nature à nuire aux activités d'un employeur, pour autant que cette disposition n'entraîne pas de risque sérieux pour les travailleurs, la population ou l'environnement.

PARTIE III

Responsabilités des employeurs

Identifikation

Article 7

Les employeurs doivent identifier toute installation à risques d'accident majeur dont ils ont le contrôle, sur la base du système visé à l'article 5.

Underrättelse

Artikel 8

1. Arbetsgivare skall underrätta behörig myndighet om alla anläggningar med risk för storolyckor som de har identifierat:

a) inom en fastställd tidsram för en befintlig anläggning;

b) innan den tas i drift om det gäller en ny anläggning.

2. Arbetsgivare skall också underrätta den behöriga myndigheten före en permanent stängning av en anläggning med risk för storolyckor.

Åtgärder på anläggningsnivå

Artikel 9

För varje anläggning med risk för storolyckor skall arbetsgivare upprätta och vidmakthålla ett dokumenterat system för kontroll av stora olycksrisker, som omfattar:

a) identifikation och analys av faror och bedömning av risker inklusive beaktande av möjlig samverkan mellan ämnen;

b) tekniska åtgärder, inklusive utformning, säkerhetssystem, konstruktion, val av kemikalier, drift, underhåll och systematisk inspektion av anläggningen;

c) organisatoriska åtgärder, inklusive utbildning och instruktion av personal, tillhandahållande av utrustning för att säkerställa dennas säkerhet, bemanningsnivåer, arbetstid, definition av ansvar samt kontroll av externa entreprenörer och tillfälliga arbetstagare på anläggningens område;

d) planer för och rutiner vid nödsituationer, vilket omfattar:

i) att utarbeta effektiva planer och rutiner för nödsituationer för området, inklusive medicinska rutiner vid nödsituationer, att tillämpas i fall av storolyckor eller hot om sådana, med periodiska tester och utvärdering av deras effektivitet och översyn då sådan är nödvändig;

ii) att tillhandahålla information om potentiella olyckor och planer för nödsituationer för området till myndigheter och organ ansvariga för utarbetandet av planer för och

Notification

Article 8

1. Les employeurs doivent notifier à l'autorité compétente toute installation à risques d'accident majeur qu'ils auront identifiée:

a) selon un calendrier fixé dans le cas d'une installation existante;

b) avant sa mise en service dans le cas d'une nouvelle installation.

2. La fermeture définitive d'une installation à risques d'accident majeur doit également faire l'objet d'une notification préalable à l'autorité compétente par les employeurs.

Dispositions à prendre au niveau de l'installation

Article 9

Pour toute installation à risques d'accident majeur, les employeurs doivent instituer et entretenir un système documenté de prévention et de protection de ces risques comportant:

a) l'identification et l'analyse des dangers ainsi que l'évaluation des risques y compris la prise en considération des interactions possibles entre les produits;

b) des mesures techniques portant notamment sur la conception, les systèmes de sécurité, la construction, le choix de produits chimiques, le fonctionnement, l'entretien et l'inspection systématique de l'installation;

c) des mesures d'organisation portant notamment sur la formation et l'instruction du personnel, la fourniture d'équipement pour assurer sa sécurité, le niveau des effectifs, les horaires de travail, la répartition des responsabilités ainsi que le contrôle des entreprises extérieures et des travailleurs temporaires opérant sur le site de l'installation;

d) des plans et procédures d'urgence comportant notamment:

i) l'élaboration de plans et de procédures d'urgence efficaces, y compris des procédures médicales d'urgence, à appliquer sur site en cas d'accident majeur ou de menace d'un tel accident, la vérification et l'évaluation périodiques de l'efficacité desdits plans et procédures et leur révision lorsque cela est nécessaire;

ii) la fourniture d'informations sur les accidents possibles et les plans d'intervention sur site aux autorités et aux organes chargés d'établir les plans et les procédures d'interven-

rutiner vid nödsituationer för att skydda allmänheten och miljön utanför anläggningens område;

(iii) allt nödvändigt samråd med sådana myndigheter och organ;

e) åtgärder för att begränsa konsekvenserna av en storolycka;

f) samråd med arbetstagare och deras representanter;

g) förbättring av systemet, inklusive åtgärder för att samla in information och analysera olyckor och olyckstillbud. Det man på så sätt inhämtat skall diskuteras med arbetstagarna och deras representanter och skall registreras i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

tion visant à protéger la population et l'environnement en dehors du site de l'installation;

iii) toutes consultations nécessaires avec ces autorités et organes;

e) des mesures visant à limiter les conséquences d'un accident majeur;

f) la consultation avec les travailleurs et leurs représentants;

g) des dispositions visant à améliorer le système, y compris des mesures pour rassembler des informations et analyser les accidents et les quasi-accidents. Les enseignements qui en sont tirés doivent être discutés avec les travailleurs et leurs représentants, et doivent être consignés, conformément à la législation et à la pratique nationale.

Säkerhetsrapport

Artikel 10

1. Arbetsgivare skall utarbeta en säkerhetsrapport baserad på kraven i artikel 9.

2. Rapporten skall utarbetas:

a) för befintliga anläggningar med risk för storolyckor, inom en period efter tillkännagivande härom föreskriven i nationella lagar eller föreskrifter;

b) för nya anläggningar med risk för storolyckor, innan de tas i drift.

Artikel 11

Arbetsgivare skall se över, uppdatera och ändra säkerhetsrapporten:

a) i händelse av en förändring som har en betydande inverkan på säkerhetsnivån i anläggningen eller dess process eller på mängderna av befintliga farliga ämnen;

b) då utveckling i teknisk kunskap eller i bedömningen av fara gör detta lämpligt;

c) i intervaller föreskrivna i nationella lagar eller föreskrifter.

d) på begäran av behörig myndighet.

Artikel 12

Arbetsgivare skall överlämna till eller göra tillgänglig för behörig myndighet de säkerhetsrapporter som åberopas i artiklarna 10 och 11.

Rapport de securite

Article 10

1. Les employeurs doivent établir un rapport de sécurité conçu selon les prescriptions de l'article 9.

2. Le rapport doit être établi:

a) pour les installations à risques d'accident majeur existantes, dans le délai suivant la notification qui sera prescrit par la législation nationale;

b) pour toute nouvelle installation à risques d'accident majeur, avant sa mise en service.

Article 11

Les employeurs doivent réviser, mettre à jour et modifier le rapport de sécurité:

a) en cas de modification exerçant une influence significative sur le niveau de sécurité dans l'installation ou ses procédés, ou dans les quantités de produits dangereux présentes;

b) lorsque le progrès dans les connaissances techniques ou dans l'évaluation des dangers le justifie;

c) aux intervalles qui seront prescrits par la législation nationale;

d) à la demande de l'autorité compétente.

Article 12

Les employeurs doivent transmettre à l'autorité compétente, ou mettre à sa disposition, les rapports de sécurité visés aux articles 10 et 11.

Olycksrapportering

Artikel 13

Arbetsgivare skall informera behörig myndighet och andra organ utsedda för detta ändamål så snart som en storolycka inträffar.

Artikel 14

1. Arbetsgivare skall, inom en bestämd tidsram efter en storolycka, överlämna en detaljerad rapport till den behöriga myndigheten med en analys av orsakerna till olyckan och beskrivning av dess omedelbara följder inom området samt alla åtgärder som vidtagits för att minska dess verkningar.

2. Rapporten skall innefatta rekommendationer med detaljerade åtgärder att vidtas för att förhindra en uppreppning.

DEL IV

Behöriga myndigheters ansvar*Beredskap utanför området för nödsituationer*

Artikel 15

Med beaktande av den information som lämnats av arbetsgivaren, skall den behöriga myndigheten säkerställa att planer för och rutiner vid nödsituationer innehållande föreskrifter för skydd av allmänheten och miljön utanför området för varje anläggning med risk för storolyckor upprättas, uppdateras med lämpliga intervall och samordnas med relevanta myndigheter och organ.

Artikel 16

Behörig myndighet skall säkerställa att:

a) information om säkerhetsåtgärder och lämpligt agerande i händelse av en storolycka sprids till de delar av allmänheten som kan tänkas bli berörda av en storolycka utan att de behöver begära det och att sådan information uppdateras och sprids på nytt med lämpliga intervaller;

b) varning utfärdas så snart som möjligt i händelse av en storolycka;

c) där en storolycka skulle kunna ha gränsöverskridande effekter, den information som anges under a och b ovan lämnas till berörda stater, för att vara till hjälp vid samarbets- och samordningsåtgärder.

Rapport d'accident

Article 13

Dès qu'un accident majeur se produit, les employeurs doivent en informer l'autorité compétente et les autres instances désignées à cet effet.

Article 14

1. Après un accident majeur, et dans un délai préétabli, les employeurs doivent présenter à l'autorité compétente un rapport détaillé contenant une analyse des causes de cet accident et indiquant ses conséquences immédiates sur le site, ainsi que toute mesure prise pour en atténuer les effets.

2. Le rapport doit inclure des recommandations détaillées sur les mesures à prendre pour éviter que l'accident ne se reproduise.

PARTIE IV

Responsabilités des autorités compétentes*Plans d'urgence hors site*

Article 15

En tenant compte des informations fournies par l'employeur, l'autorité compétente doit faire en sorte que des plans et procédures d'urgence comportant des dispositions en vue de protéger la population et l'environnement en dehors du site de chaque installation à risques d'accident majeur soient établis, mis à jour à des intervalles appropriés, et coordonnés avec les autorités et instances concernées.

Article 16

L'autorité compétente doit faire en sorte que:

a) des informations sur les mesures de sécurité à prendre et la conduite à suivre en cas d'accident majeur soient diffusées auprès des populations susceptibles d'être affectées par un accident majeur, sans qu'elles aient à le demander, et que ces informations soient mises à jour et rediffusées à intervalles appropriés;

b) en cas d'accident majeur, l'alerte soit donnée dès que possible;

c) lorsque les conséquences d'un accident majeur pourraient dépasser les frontières, les informations requises aux alinéas a) et b) ci-dessus soient fournies aux Etats concernés, afin de contribuer aux mesures de coopération et de coordination.

Lokalisering av anläggningar med risk för storolyckor

Artikel 17

Den behöriga myndigheten skall utarbeta en omfattande lokaliseringspolitik för att på lämpligt sätt separera föreslagna anläggningar med risk för storolyckor från områden med arbetsplatser och bostäder samt allmänna inrättningar, och för att lämpliga åtgärder vidtas för befintliga anläggningar. Denna politik skall återspegla de allmänna principer som fastställs i del II i konventionen.

Inspektion

Artikel 18

1. Den behöriga myndigheten skall ha vederbörligen kvalificerad och utbildad personal med lämpliga kunskaper, och tillfredsställande tekniskt och yrkesmässigt stöd, för att inspektera, undersöka, bedöma och ge råd i de frågor som behandlas i denna konvention och för att säkerställa överensstämmelse med nationella lagar och föreskrifter.

2. Representanter för arbetsgivaren och representanter för arbetstagarna på en anläggning med risk för storolyckor skall ha tillfälle att följa med inspektörer som övervakar tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i enlighet med denna konvention, om inte inspektörerna, med hänsyn till de allmänna instruktionerna från den behöriga myndigheten, anser att detta kan vara till förfång för utförandet av deras åligganden.

Artikel 19

Behörig myndighet skall ha rätt att suspendera all verksamhet som utgör ett överhängande hot om storolycka.

DEL V

Rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter

Artikel 20

Samråd genom lämpliga samarbetsmekanismer skall ske med arbetstagarna och deras representanter vid en anläggning med risk för storolyckor för att trygga en säker arbetsorga-

Implantation des installations à risques d'accident majeur

Article 17

L'autorité compétente doit élaborer une politique globale d'implantation prévoyant une séparation convenable entre les installations à risques d'accidents majeur projetées et les zones résidentielles, les zones de travail ainsi que les équipements publics et, dans le cas d'installations existantes, toutes mesures convenables. Cette politique doit s'inspirer des principes généraux énoncés dans la partie II de la convention.

Inspection

Article 18

1. L'autorité compétente doit disposer d'un personnel dûment qualifié, formé et compétent, s'appuyant sur suffisamment de moyens, de techniciens et de spécialistes pour inspecter, enquêter, fournir une évaluation et des conseils sur les questions traitées dans la convention et assurer le respect de la législation nationale.

2. Des représentants de l'employeur et des travailleurs d'une installation à risques d'accident majeur devront avoir la possibilité d'accompagner les inspecteurs lorsqu'ils contrôlent l'application des mesures prescrites en vertu de la présente convention à moins que ceux-ci n'estiment, à la lumière des directives générales de l'autorité compétente, que cela risque de porter préjudice à l'efficacité de leur contrôle.

Article 19

L'autorité compétente doit avoir le droit de suspendre toute opération qui présente une menace imminente d'accident majeur.

PARTIE V

Droits et obligations des travailleurs et de leurs représentants

Article 20

Dans une installation à risques d'accident majeur, les travailleurs et leurs représentants doivent être consultés, selon des procédures appropriées de coopération, afin d'établir un

nisation. I synnerhet skall arbetstagarna och deras representanter:

a) bli adekvat och lämpligt informerade om de faror som är förbundna med denna anläggning med risk för storolyckor och deras sannolika följder;

b) bli informerade om alla föreskrifter, instruktioner eller rekommendationer utfärdade av den behöriga myndigheten;

c) rådfrågas vid utarbetandet av, och ha tillgång till, följande dokument:

(i) säkerhetsrapporten;

(ii) planer för och rutiner vid en nödsituation;

(iii) olycksrapporter;

d) regelbundet bli instruerade och tränade i praxis och rutiner för förebyggande av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt leder till en storolycka och i de rutiner vid nödsituationer som skall följas i händelse av en storolycka;

e) inom sitt arbetsområde, och utan att detta skall vara till nackdel för dem, vidta förbättrande åtgärder och om nödvändigt stoppa verksamheten, då de på basis av sin utbildning och erfarenhet har skäligt berättigande att tro att det föreligger en nära förestående fara för en storolycka, samt informera sin överordnade eller larma, enligt vad som är lämpligt, innan eller så snart som möjligt efter att sådan åtgärd vidtagits;

f) diskutera med arbetsgivaren sådana potentiella faror de anser kunna ge upphov till en storolycka och ha rätt att informera den behöriga myndigheten om dessa faror.

Artikel 21

Arbetstagare sysselsatta inom området för en anläggning med risk för storolyckor skall:

a) följa all praxis och alla rutiner som hänför sig till förebyggande av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt kan leda till en storolycka inom denna anläggning med risk för storolyckor;

b) följa alla rutiner vid nödsituationer om en storolycka skulle inträffa.

système de travail sûr. En particulier, les travailleurs et leurs représentants doivent:

a) être informés de manière suffisante et appropriée des dangers liés à cette installation et de leurs conséquences possibles;

b) être informés de toutes instructions ou recommandations émanant de l'autorité compétente;

c) être consultés lors de l'élaboration des documents suivants et y avoir accès:

i) rapport de sécurité;

ii) plans et procédures d'urgence;

iii) rapports sur les accidents;

d) recevoir régulièrement des instructions et une formation sur les pratiques et procédures pour la prévention des accidents majeurs et la maîtrise des événements susceptibles de conduire à de tels accidents ainsi que sur les procédures d'urgence à suivre en cas d'accident majeur;

e) dans les limites de leur fonction et sans que cela puisse être retenu d'aucune manière à leur détriment, prendre des mesures correctives et, si nécessaire, interrompre l'activité lorsque, sur la base de leur formation et de leur expérience, ils ont un motif raisonnable de croire qu'il existe un danger imminent d'accident majeur, et en informer leur supérieur ou, selon le cas, déclencher l'alarme avant ou aussitôt que possible après avoir pris lesdites mesures;

f) discuter avec l'employeur de tout danger potentiel qu'ils considèrent susceptible de causer un accident majeur et avoir le droit de notifier ces dangers à l'autorité compétente.

Article 21

Les travailleurs employés sur le site d'une installation à risques d'accident majeur doivent:

a) se conformer à toutes les pratiques et procédures se rapportant à la prévention des accidents majeurs et à la maîtrise des événements susceptibles de conduire à de tels accidents;

b) se conformer à toutes les procédures d'urgence au cas où un accident majeur viendrait à se produire.

DEL VI

Ansvar för exporterande stater

Artikel 22

Då användandet av farliga ämnen, tekniska metoder eller processer är förbjudet i egenskap av potentiell källa till storolycka i en exporterande medlemstat, skall information om detta förbud och skälen för detsamma av den exporterande staten hållas tillgänglig för alla importerande länder.

DEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 23

Ratifikationsdokument avseende denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 24

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 25

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först träder i kraft, säga upp den genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Sådan uppsägning får inte verkan förrän ett år efter den dag då den har registrerats.

2. Varje medlemsstat, som har ratificerat denna konvention och som inte inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt omnämnda tioårsperioden gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, kommer att vara bunden för en ytterligare period av tio år och kan därefter säga upp konventionen vid utgången av varje period om tio år på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

PARTIE VI

Responsabilité des états exportateurs

Article 22

Lorsque, dans un Etat Membre exportateur, l'utilisation de produits, technologies ou procédés dangereux est interdite en tant que source potentielle d'accident majeur, cet Etat devra mettre à la disposition de tout pays importateur les informations relatives à cette interdiction ainsi qu'aux raisons qui l'ont motivée.

PARTIE VII

Dispositions finales

Article 23

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 24

1. La présente convention ne liera que les membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 25

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Artikel 26

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som han har tagit emot, skall han fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 27

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i För-
enta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats hos honom i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 28

När Internationella arbetsbyråns styrelse anser det behövt skall den lämna Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det finns anledning att föra upp på konferensens dagordning frågan om revidering, helt eller delvis, av konventionen.

Artikel 29

1. Om konferensen antar en ny konvention varigenom denna konvention helt eller delvis revideras och den nya konventionen inte förskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen anses i sig innebära omedelbar uppsägning av denna konvention, utan hinder av bestämmelserna i artikel 25 ovan, om och när den nya konventionen har trätt i kraft;

b) från den dag då den nya reviderade konventionen träder i kraft, denna konvention upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemssta-

Article 26

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 27

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 28

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 29

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 25 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur

ter som har ratificerat den men inte den nya reviderade konventionen.

Artikel 30

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.

pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 30

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

(Svensk översättning)

REKOMMENDATION

(nr 181)

om förebyggande av storolyckor inom industrin

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 2 juni 1993 till sitt 80:e möte,

har beslutat anta vissa förslag angående förebyggande av storolyckor inom industrin, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar 1993 års konvention (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin, och

antar denna den tjuogoandra dagen i juni månad år nittonhundranittiotre följande rekommendation, som kan kallas 1993 års rekommendation om förebyggande av storolyckor inom industrin.

1. Bestämmelserna i denna rekommendation bör tillämpas tillsammans med bestämmelserna i 1993 års konvention om förebyggande av storolyckor inom industrin (härefter hänvisad till som "konventionen").

2. (1) Internationella arbetsorganisationen bör, i samarbete med andra relevanta internationella mellanstatliga och icke-statliga organisationer, ombesörja ett internationellt informationsutbyte om:

a) god säkerhetspraxis i anläggningar med risk för storolyckor inklusive säkerhetsadministration och driftssäkerhet;

b) storolyckor;

c) slutsatser dragna från olyckstillbud;

RECOMMANDATION

No. 181

concernant la prévention des accidents industriels majeurs

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 2 Juin 1993 en sa 80e session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la prévention des accidents industriels majeurs, question qui constitue le quatrième point de l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation destinée à compléter la convention sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993,

adopte, ce vingt-deuxième jour de juin mil neuf cent quatre-vingt-treize, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993.

1. Les dispositions de la présente recommandation devraient s'appliquer conjointement avec celles de la convention sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993 (ci-après dénommée la convention).

2. (1) L'Organisation internationale du Travail, en collaboration avec d'autres organisations internationales concernées, intergouvernementales ou non gouvernementales, devrait prendre des dispositions en vue d'échanger, sur le plan international, des informations relatives:

a) aux bonnes pratiques de sécurité dans les installations à risques d'accident majeur, y compris la gestion de la sécurité et la sécurité des procédés;

b) aux accidents majeurs;

c) aux enseignements tirés des quasi-accidents;

d) teknologier och processer som är förbjudna av säkerhets- och hälsoskäl;

e) medicinsk organisation och teknik för att ta hand om efterverkningarna av en storolycka;

f) de mekanismer och rutiner som behöriga myndigheter använt sig av för att genomföra konventionen och denna rekommendation.

2) Medlemsstater skall, så långt möjligt, vidarebefordra information om de frågor som angetts under 1 ovan till Internationella arbetsbyrån.

3. Den nationella politik som föreskrivs i konventionen och nationella lagar och föreskrifter eller andra åtgärder för att genomföra den bör, om så är lämpligt, vägledas av ILO:s regelbok om förebyggande av storolyckor, publicerad år 1991.

4. Medlemsstaterna bör utforma strategier i syfte att bemöta risker för storolyckor, faror och deras konsekvenser inom de branscher och verksamheter som undantas från konventionens tillämpningsområde med stöd av dess artikel 1.3.

5. Med erkännande av att en storolycka skulle kunna få allvarliga konsekvenser genom sin inverkan på mänskligt liv och på miljön, bör medlemsstaterna uppmuntra etablerandet av system för att kompensera arbetstagarna så fort som möjligt efter en sådan händelse och för att på ett lämpligt sätt ta itu med effekterna för allmänheten och miljön.

6. I enlighet med den Trepartistiska deklARATIONEN om multinationella företag och arbetsmarknaden, som antagits av styrelsen för Internationella arbetsbyrån, bör ett nationellt eller multinationellt företag med mer än en anläggning utan åtskillnad tillhandahålla säkerhetsåtgärder som avser förebyggandet av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt kan leda till en storolycka till arbetstagarna i alla anläggningar, oavsett på vilken plats eller i vilket land de är belägna.

d) aux technologies et procédés qui sont interdits pour des motifs de sécurité et de santé;

e) à l'organisation et aux techniques médicales destinées à faire face aux conséquences d'un accident majeur;

f) aux mécanismes et procédures utilisés par les autorités compétentes pour assurer l'application de la convention et de cette recommandation.

(2) Les Membres devraient, dans la mesure du possible, communiquer au Bureau international du Travail des informations au sujet des questions traitées au sous-paragraphe (1) ci-dessus.

3. La politique nationale prévue par la convention ainsi que la législation nationale ou d'autres mesures visant à lui donner effet devraient s'inspirer, en tant que de besoin, du Recueil de directives pratiques sur la prévention des accidents industriels majeurs, publié par le BIT en 1991.

4. Les Membres devraient élaborer des politiques visant à faire face aux risques et dangers d'accident majeur, et à leurs conséquences, dans les secteurs et activités exclus du champ d'application de la convention aux termes de son article 1 (3).

5. Reconnaissant qu'un accident majeur pourrait avoir des conséquences graves du fait de ses répercussions sur la vie humaine et l'environnement, les Membres devraient encourager la création de systèmes destinés à dédommager les travailleurs dès que possible après l'événement, et à faire face de manière adéquate aux effets de cet accident sur la population et l'environnement.

6. Conformément à la Déclaration de principes tripartite concernant les entreprises multinationales et la politique sociale, adoptée par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, une entreprise nationale ou multinationale comptant plus d'un établissement devrait, sans faire de discrimination, prendre des mesures de sécurité en vue de prévenir les accidents majeurs et maîtriser les événements susceptibles de conduire à de tels accidents, et en vue de protéger les travailleurs de tous ses établissements quel que soit le lieu ou le pays où ils se trouvent.

